

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

משניות מבוארות

מסכת יְבֻמוֹת פרק ג

ז שנים שקדשו שתי אחיות, והם אינם אחים, זה אינו יודע איזו אשה קדש, וזה השני אינו יודע איזו אשה קדש, זה טותן שני גטין וחממת ספק, וזה נותן שני גטין, דכל אחת אסורה משום אחות אשתו. מזה שניהם בלא בנים, לזה אף לזה את, זה חולץ לשתייהן וזה חולץ לשתייהן, דאינו יכול לבסם שפא היא אחות וזקוקתו.

ואף יש לזה את אחד וזה שנים, ויחיד שאין לו עוד את, חולץ לשתייהן כמו שאמרנו, והשנים, אחד מהם חולץ לאשה אחת, ואחד מיבם, דממה נפשך, אם זאת אשת אחיו הרי מתר לשאת אותה, ואם השניה אשת אחיו, הרי אינה אחות וזקוקתו, דנשתייהן בחליצת הראשונה, וזקוקא חולץ ואחר כך מיבם, אבל ליבם קדם לא, דקא פגע ביביבמ לשוק, קדמו שניהם וכןסו, אין מוציאין מידם, כדפרשמו לעיל, דאינה אחות וזקוקתו, כיון שהשני יבמה, ואפילו הם כהנים דבספק חלוצה לא גזרו (מפרק). וה שנים ולזה שנים, אחיו של זה חולץ לאחת, ואחיו של זה השני חולץ לאחת. אחיו השני של זה מיבם חלוצתו של זה, דממה נפשך, אם היא אשת האחר הרי חלץ והשתה היא מתרת, ואם אשת אחיו היא, הרי שפיר יבם, ואחיו של זה מיבם חלוצתו של זה. קדמו אלו שנים אחים של אחד וחלצו, לא יבמו השנים האחרים, דקראשון אסור באחת שפא היא אחות וזקוקתו, אלא אחד מהם חולץ, ואחד מיבם. קדמו אלו שנים האחרים וכןסו אחר חליצת שנים הראשונים, ולא נמלט בבית דין, אין מוציאין מידם, דממה נפשך, אם הראשונה היא אשת אחיו הרי מתר לכנס, ואם השניה אשת אחיו, הרי בביתא גדול השני התרר לו. (ח) מנזה הנזיל שפאחיים ליבם, ואם קדם הקטן יבם וזה מבנהו, ואין אחיו חולקין עמו, דדריש (ברכות כה. ה-ו) "ויבמה, וזה הכבוד אשר תלד", "כבוד" ה"ת הכבוד", "אשר תלד" אשה שראויה ללדת, פרש המינים

וזה הכבוד, והוא קודם על שם אחיו לנחל אותו, ואפלו כשאני בכור, ד"קיום מיתה, למר לך מן מי שקודם יורשו. הנשען, דהני החדש שטועניו עליו שפא על השפחה, שאסורה לבא בפהא, ונשתתרהו, ונשתה היא מתרת, אז שניטעו שפא על התרית, ונתגירה, ונשתה מתרת לו, הרי זה לא יכנס אותה, דאמר קרא (משלי יז כד) "חסר מנף עקשות פה ולזות שפתים הרחק מנף". ואם ננס אותה אין מוציאין אותו מידו, דאינה אסורה לו אפלו כה עליה. אבל הנשען שפא על אשת איש, והוציאה מתחת ידו, שנחנשה מבגלה, אף על פי שנסם אותה יוציא, דמדאורייתא אסורה לו, דדרשינן מפסל הלשון (בבבבד יג. יד-) "ונשמיאה" אחד שאסורה לבגל, ואחד שאסורה לבועל. (ט) ומביא נס ממדינת הים, ואמר בפני נכתב ובפני נחתם, דאז הוא נאמן אפלו ביחיד, וכיון שהוא מתירה לתנשא, לא ישא את אשתו של זה שהביא ממנו הנט, וכן אם אמר מת בעלה, אז שאמר הנשען נכח עליו, לא תהגנוהו, לא ישא את אשתו, דאבא לזות שפתים, שפא עיניו נתן בה והעיד שקר, אבל לאחר תנשא, דאשה נשאת על פי עד אחד. רבי יהודה אומר, אם אמר הרגתיו כיון שאם אהא מאמיני הרי הוא רשע, ולכן לא תנשא אשתו קלל, דהתורה אמרה (שמות כב. א) "אל תשת דך

ז שנים שקדשו שתי אחיות, זה אינו יודע איזו קדש, וזה אינו יודע איזו קדש, זה נותן שני גטין, וזה נותן שני גטין. מתו, לזה אף, ולזה אף, זה חולץ לשתייהן, וזה חולץ לשתייהן. לזה אחד, ולזה שנים, והיחיד חולץ לשתייהן, והשנים, אחד חולץ ואחד מיבם. קדמו וכןסו, אין מוציאין מידם. לזה שנים, ולזה שנים, אחיו של זה חולץ לאחת, ואחיו של זה חולץ לאחת, אחיו של זה מיבם חלוצתו של זה, ואחיו של זה מיבם חלוצתו של זה. קדמו שנים וחלצו, לא יבמו השנים, אלא אחד חולץ ואחד מיבם. קדמו וכןסו, אין מוציאין מידם: ח מנזה בגדול ליבם. ואם קדם הקטן, וזה, הנשען על השפחה ונשתתרהו, או על הנכרית ונתגירה, הרי זה לא יכנס. וזה כנס, אין מוציאין מידו. הנשען על אשת איש, והוציאה מתחת ידו, אף על פי שנסם, יוציא: ט המביא גט ממדינת הים, ואמר בפני נכתב ובפני נחתם, לא ישא את אשתו. מו, הרגתיו, הרגנוהו, לא ישא את אשתו. רבי יהודה אומר, הרגתיו, לא תנשא אשתו. הרגנוהו, תנשא אשתו: י החכם שאסר את האשה בגדר על בעלה, הרי זה לא ישאנה. מאנה, או שחלצה בפניו, ישאנה. מפני שהוא בית דין. וכל שזהו לזה נשים, ומתו, מתות לנשא להם. וכלן שנשאו לאחרים ונתגרשו או שנתאלמו מבגליהם שנתאלמו, מתות לנשא להן. וכלן מתות לבניהם או לאחיהן: **פרק ג א** ארבעה אחיו, שנים מהן נשואים שתי אחיות, ומזה הנשואים את האחיות, הרי אלו חולצות ולא מתיבמות. ואם קדמו וכןסו, אסור קרן, וביא הלל אומר: יוציא: ב היתה אחת מהן אסורה על האחד אסור קרן, אסור בה ומתר באחותה, והשני אסור בשתייהן. אסור מצוה ואסור דקדשה, חולצת ולא מתיבמת: ג היתה אחת מהן אסורה על זה אסור קרן, והשניה אסורה על זה אסור קרן, והאסורה לזה מתרת לזה. וזה היא שאמרנו, אחותה קשהיה א מתיבמה, או חולצת או מתיבמת:

אשת אף, דכל יבמה שפאסרה שעה בנים ואסורה לעולם (ולא דמי לפרק ב משנה ו'). רבי אליעזר אומר, בית שפאי אומרים יקמו, דכיון שיבם אחיו לשניה, פסק ממנו זקתה, ובית הלל אומרים, יוציאו כדפרשמי. (ב) היתה אחת מהן מן שתי האחיות שפגלו לשני האחים ליבם אסורה על האחד מה האחים אסור קרן, גטן שהיה חמותו, הרי אינו זקוקה לו ליבם, ולכן אסור בה ומתר באחותה. דאינה אחות וזקוקתו, והשני אסור בשתייהן, דשתייהן מתות לו ובהו ליה כל אחת אחות וזקוקתו. אם היתה אחת מהן אסורה לו אסור מצוה, דהני שניות דאסורות מדרבנן, כגון אם באנו לדלעיל פרק ב משנה ד, שהרי יש לעלי מצוה ליבם מדאורייתא ובהו אחות וזקוקתו, או ואסור קדשה, אם היה באחת מהן, דהני ממזר לישאל וגרשה לכהן, חולצת לשתייהן אין מתיבמות. כיון דהפסיק בהן קדושיהן, שניהן זקוקות לו, ובהו אחות וזקוקתו. (ג) היתה אחת אסורה על זה, אחד האחין אסור קרן, והשניה אסורה על זה אסור קרן, והאסורה לזה מתרת לזה, וזה היא שאמרנו לעיל פרק ב משנה ג אחותה של קרן כשהיא יבמתה אשת אחי בעלה, או חולצת או מתיבמת:

ט טבת

דלא אחות וזקוקתה היא, דאחותה אסורה עליו. ד שלשה אחיו שהיו שנים מהן נשואין שתי אחיות, או שהיו שנים מהן נשואין אשה ובתה או אשה ובת בתה, או אשה ובת גבה ומת ב ד אחיהן, הרי אלו חולצות מדאורייתא ולא מתיבמות מדרבנן (יחסי). ורבי שמעון פוסט, אפלו מן החליצה, דדריש מה

דברתי בקרבן (תוספתא וי. יח) "ואשת אל אחתה לא תהא לצריר", כשהן ששתי אחיות נעשות יצרות זו לזו, דהני קשקשן קלפי יבם, שקל אחת היתה מעשרת לבים, לא יתא לך לקוחין אפלו אחת מהן. היתה אחת מהן מן האחיות אסורה על השני, ואם היתה אסור בה ומתר באחותה. ואם היתה אחת מהן אסורה לו אסור מצוה או אסור קדשה, חולצת לו לעיל ממשנה ב. (ח) שלשה אחין שהיו שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד מפנה לבא אשה, והוא הדין נשוי נכרית (תוספתא, וי. יח) מת אחד מבגלי אחיות, ועשה בה מפנה מאמר, שקדשה בכסף או בשטר ועדיין לא בא עליה, וזה התורה: ויבמה נכנית רק בביתא, ואחר כך מת אחי השני, בית שפאי אומרים, אשתו זו ששעה גטתה שפא אחיה נפט, והלה אשת אחיו תצא תפטר מן החליצה, משום שהיא אחות איש. דקריב מאמר הוה כנשואין. ובית הלל אומרים, מוציא את אשתו גט, דמאמר אין בו כדי לעשותה כנשואה, ואסורה משום אסורה, דקדשה גטין, וצריכה גט מפני המאמר, דהני קדושיהן במקרב, ובחליצה כיון שאיני פוקסה, עדן וזקוקה היא וצריכה חליצה ליוקתה, נכרית אחי מוציאין שפא חליצה, או היא שאמרנו בפרק יג משנה ז או יל על שו אשתו שצריך לחליצה, והוא על שו אשת אחי (וכנהו והאוספת דיש עוד הרבה שאמרנו שמוציא את אשתו ואשת אחיו ואין בו דרך כאן שיש למר אוי, לפי שהוא לא עשה אסור. דבשעה אסור אינה אסורה אצפניה). (1) שלשה אחין שהיו שנים מהן נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, דהני שאינה קרובה לתאמתה, מת אחד מבגלי אחיות, וכןסו זה שהוא נשוי נכרית את האשה והיבמה, ומת, ואף נשוי נכרית, הראשונה יוצאה משום שהיא אחות אשה, ושניה הנכרית יוצאה משום שהיא אחת של אחות אשה, עשה בה דהא

נשוי נכרית מאמר, ומת ולא הספיק לשא אשת אחיו, נכרית חולצת, דעדיו אינה צרחה על ידי מאמר לבד, ולא מתיבמות, וכן הדיו כל עשה בה מאמר, משום ויוקתה ליבם אסרהם כן צרחה, דהוה ליה צרת אחות אחיה ביוקתה. והא דקאמר שעה בה מאמר, לאפניו מביט שפאי דאמרנו שפאמרנו ביוקתה, ואין צריך לחליצה. שלשה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, מן הנשוי נכרית וכןסו אחד מבגלי אחיות את אשתו, ומת, הראשונה יוצאה משום שהיא אחות אשה, ושניה הנכרית יוצאה משום שהיא צרחה, אבל עשה בה בכריתת אחד מבגלי אחיות מאמר, ועדין לא כנסה ומת. אינה

כנשואה, ולכן נכרית חולצת ולא מתיבמת. אחות אשה אינה אסורה אלא בחייה, כדכתיב בקרא (ויקרא יח. יח) "ואשת אל אחתה לא תהא וגו' בחייה" (ז) שלשה אחין שהיו שנים מהן נשואים שתי אחיות ואחד נשוי נכרית, מת אחד מבגלי אחיות, וכןסו נכרית את אשתו, שהיתה אסורה על בעל האחות שצעדן

ד שלשה אחיו, שנים מהן נשואין שתי אחיות, או אשה ובתה, או אשה ובת בתה, או אשה ובת בנה, הרי אלו חולצות ולא מתיבמות. ורבי שמעון פוסט, היתה אחת מהן אסורה עליו אסור קרן, אסור בה ומתר באחותה. אסור מצוה או אסור קדשה, חולצות ולא מתיבמות. (ח) שלשה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד מפנה לבא אשה, והוא הדין נשוי נכרית (תוספתא, וי. יח) מת אחד מבגלי אחיות, ועשה בה מפנה מאמר, שקדשה בכסף או בשטר ועדיין לא בא עליה, וזה התורה: ויבמה נכנית רק בביתא, ואחר כך מת אחי השני, בית שפאי אומרים, אשתו זו ששעה גטתה שפא אחיה נפט, והלה אשת אחיו תצא תפטר מן החליצה, משום שהיא אחות איש. דקריב מאמר הוה כנשואין. ובית הלל אומרים, מוציא את אשתו גט, דמאמר אין בו כדי לעשותה כנשואה, ואסורה משום אסורה, דקדשה גטין, וצריכה גט מפני המאמר, דהני קדושיהן במקרב, ובחליצה כיון שאיני פוקסה, עדן וזקוקה היא וצריכה חליצה ליוקתה, נכרית אחי מוציאין שפא חליצה, או היא שאמרנו בפרק יג משנה ז או יל על שו אשתו שצריך לחליצה, והוא על שו אשת אחי (וכנהו והאוספת דיש עוד הרבה שאמרנו שמוציא את אשתו ואשת אחיו ואין בו דרך כאן שיש למר אוי, לפי שהוא לא עשה אסור. דבשעה אסור אינה אסורה אצפניה). (1) שלשה אחין שהיו שנים מהן נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, דהני שאינה קרובה לתאמתה, מת אחד מבגלי אחיות, וכןסו זה שהוא נשוי נכרית את האשה והיבמה, ומת, ואף נשוי נכרית, הראשונה יוצאה משום שהיא אחות אשה, ושניה הנכרית יוצאה משום שהיא צרחה, אבל עשה בה בכריתת אחד מבגלי אחיות מאמר, ועדין לא כנסה ומת. אינה

נשוי נכרית מאמר, ומת ולא הספיק לשא אשת אחיו, נכרית חולצת, דעדיו אינה צרחה על ידי מאמר לבד, ולא מתיבמות, וכן הדיו כל עשה בה מאמר, משום ויוקתה ליבם אסרהם כן צרחה, דהוה ליה צרת אחות אחיה ביוקתה. והא דקאמר שעה בה מאמר, לאפניו מביט שפאי דאמרנו שפאמרנו ביוקתה, ואין צריך לחליצה. שלשה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, מן הנשוי נכרית וכןסו אחד מבגלי אחיות את אשתו, ומת, הראשונה יוצאה משום שהיא אחות אשה, ושניה הנכרית יוצאה משום שהיא צרחה, אבל עשה בה בכריתת אחד מבגלי אחיות מאמר, ועדין לא כנסה ומת. אינה

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

ט טבת

עם רשע להיות עד חמס". אבל אם אמר הרגנוהו, פרוש אני הייתי באסורה שורהו אותו, אבל אני לא הרגתיו, תנשא אשתו, ונכתיבם כוברים דאפלו לשאומר הרגתיו נאמן, דפלגינן דבדריה, על מה שאומר שהוא מת מאמיניו לו, ועל מה שאומר שהוא הרגו אין מאמיניו לו, דאין אדם משים עצמו רשע. (י) החכם שאסר את האשה בגדר, שפגלו בקצא על בעלה, לא מציא לה נכאח להקם ולא מציא לה פתח הרקע, הרי חכם זה לא ישאנה מפני החשד, שיאמר דלכל לא מציא לה נכאח להקם, ואמרה לא אפשי בבגלי, כגון שהיה קטנה שהשיאו אותה אחיה ואחיה, ואמרה לא אפשי בבגלי, או שחלצה מאח על בעלה בפניו של חכם, ישאנה אותו חכם, מפני שהוא בית דין, שנתאלמו והחליצות עושין בפני בית דין, ושלשה לא חשדיי שעשו שלל כדיו, מה שאין בו גדר דאפלו יחיד ממקחה יכול להקפ, וכלן בפיו חכם וכן המביא גט ונמעידי, שהיו להם נשים בשעת הנט או העדות, ומתו אחר כך, מתות לנשא להם, כיון שמתו נשותיהן אין בו חשד, ואף על פי שמתר לשא אשה על אשתו, מכל מקום לא חישיון על וכלן הנשים נשותיהן על ידי העד או החכם שנשאו לאחרים אחריו, שאסר החכם או אחר שנתן לו הנט, ונתגרשו או שנתאלמו מבגליהם השניים, מתות אחר כך לנשא להם, לפי חלוצת למביא הנט, וכלן אף על פי שאסורות לנשא להם, מתות לנשא לבניהם או לאחיהם על העדים והחכם, דאין אדם חוטא בשביל גט או אחיו.

פרק ג א ארבעה אחיו שהיו שנים מהם נשואים שתי אחיות, ומזה הנשואים את האחיות, הרי אלו חולצות ולא מתיבמות. ואם קדמו וכןסו, אסור קרן, וביא הלל אומר: יוציא: ב היתה אחת מהן אסורה על האחד מה האחים אסור קרן, גטן שהיה חמותו, הרי אינו זקוקה לו ליבם, ולכן אסור בה ומתר באחותה. דאינה אחות וזקוקתו, והשני אסור בשתייהן, דשתייהן מתות לו ובהו ליה כל אחת אחות וזקוקתו. אם היתה אחת מהן אסורה לו אסור מצוה, דהני שניות דאסורות מדרבנן, כגון אם באנו לדלעיל פרק ב משנה ד, שהרי יש לעלי מצוה ליבם מדאורייתא ובהו אחות וזקוקתו, או ואסור קדשה, אם היה באחת מהן, דהני ממזר לישאל וגרשה לכהן, חולצת לשתייהן אין מתיבמות. כיון דהפסיק בהן קדושיהן, שניהן זקוקות לו, ובהו אחות וזקוקתו. (ג) היתה אחת אסורה על זה, אחד האחין אסור קרן, והשניה אסורה על זה אסור קרן, והאסורה לזה מתרת לזה, וזה היא שאמרנו לעיל פרק ב משנה ג אחותה של קרן כשהיא יבמתה אשת אחי בעלה, או חולצת או מתיבמת:

משניות מבוארות

מסכת יְבֻמוֹת פרק ג

דלא אחות וזקוקתה היא, דאחותה אסורה עליו. ד שלשה אחיו שהיו שנים מהן נשואין שתי אחיות, או שהיו שנים מהן נשואין אשה ובתה או אשה ובת בתה, או אשה ובת גבה ומת ב ד אחיהן, הרי אלו חולצות מדאורייתא ולא מתיבמות מדרבנן (יחסי). ורבי שמעון פוסט, אפלו מן החליצה, דדריש מה דברתי בקרבן (תוספתא וי. יח) "ואשת אל אחתה לא תהא לצריר", כשהן ששתי אחיות נעשות יצרות זו לזו, דהני קשקשן קלפי יבם, שקל אחת היתה מעשרת לבים, לא יתא לך לקוחין אפלו אחת מהן. היתה אחת מהן מן האחיות אסורה על השני, ואם היתה אחת מהן אסורה לו אסור מצוה או אסור קדשה, חולצת לו לעיל ממשנה ב. (ח) שלשה אחין שהיו שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד מפנה לבא אשה, והוא הדין נשוי נכרית (תוספתא, וי. יח) מת אחד מבגלי אחיות, ועשה בה מפנה מאמר, שקדשה בכסף או בשטר ועדיין לא בא עליה, וזה התורה: ויבמה נכנית רק בביתא, ואחר כך מת אחי השני, בית שפאי אומרים, אשתו זו ששעה גטתה שפא אחיה נפט, והלה אשת אחיו תצא תפטר מן החליצה, משום שהיא אחות איש. דקריב מאמר הוה כנשואין. ובית הלל אומרים, מוציא את אשתו גט, דמאמר אין בו כדי לעשותה כנשואה, ואסורה משום אסורה, דקדשה גטין, וצריכה גט מפני המאמר, דהני קדושיהן במקרב, ובחליצה כיון שאיני פוקסה, עדן וזקוקה היא וצריכה חליצה ליוקתה, נכרית אחי מוציאין שפא חליצה, או היא שאמרנו בפרק יג משנה ז או יל על שו אשתו שצריך לחליצה, והוא על שו אשת אחי (וכנהו והאוספת דיש עוד הרבה שאמרנו שמוציא את אשתו ואשת אחיו ואין בו דרך כאן שיש למר אוי, לפי שהוא לא עשה אסור. דבשעה אסור אינה אסורה אצפניה). (1) שלשה אחין שהיו שנים מהן נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, דהני שאינה קרובה לתאמתה, מת אחד מבגלי אחיות, וכןסו זה שהוא נשוי נכרית את האשה והיבמה, ומת, ואף נשוי נכרית, הראשונה יוצאה משום שהיא אחות אשה, ושניה הנכרית יוצאה משום שהיא צרחה, אבל עשה בה בכריתת אחד מבגלי אחיות מאמר, ועדין לא כנסה ומת. אינה

נשוי נכרית מאמר, ומת ולא הספיק לשא אשת אחיו, נכרית חולצת, דעדיו אינה צרחה על ידי מאמר לבד, ולא מתיבמות, וכן הדיו כל עשה בה מאמר, משום ויוקתה ליבם אסרהם כן צרחה, דהוה ליה צרת אחות אחיה ביוקתה. והא דקאמר שעה בה מאמר, לאפניו מביט שפאי דאמרנו שפאמרנו ביוקתה, ואין צריך לחליצה. שלשה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, מן הנשוי נכרית וכןסו אחד מבגלי אחיות את אשתו, ומת, הראשונה יוצאה משום שהיא אחות אשה, ושניה הנכרית יוצאה משום שהיא צרחה, אבל עשה בה בכריתת אחד מבגלי אחיות מאמר, ועדין לא כנסה ומת. אינה